Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

γιαουρτοκεφτὲς ὁ, ἐνιαχ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι* καὶ *κ ε φ τ έ ς*.
Εἶδος *κεφτὲ* μὲ κύριο ὑλικὸ τῆς κατασκευῆς τὸ *γιαούρτι*.

γιαουρτοκορυφὴ ἡ ἀμάρτ. *γιαουρτοκορφὴ* ἐνιαχ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι* καὶ *κ ο ρ υ φ ή*, παρὰ τὸ ὀπ. καὶ *κ ο ρ φ ή*.
Ὁ ἐπίπαγος τοῦ *γιαουρτιοῦ*.

γιαουρτολαγύνα ἡ, ἐνιαχ. *γιαουρτολαῦνα* Κῶς (Κάρδάμ. κ.ἀ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι* καὶ *λ α γ ύ ν α*.
Πήλινον δοχεῖον εἰς τὸ ὁποῖον πήζουν *γιαούρτι*. *Δgειάσε τὴγ- γιαουρτολαῦναν* Καρδάμ.

γιαουρτολόγος ὁ, Ἀθῆν. (παλαιότ.) — Μ. Φιλήντ., Γλωσσογν. 2,100 *γιαουρτολόγους* Στερελλ. (Φθιῶτ. Φωκ.) *γιαουρτολόος* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *διαουρτουλόγους* Στερελλ. (Περίστ.) *διαουρτολόος* Στερελλ. (Ἀρτοτ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι* καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. *-λ ό γ ο ς*.
1) Μικρὸν πήλινον δυνήθως δοχεῖον, ὅπου φυλάσσεται ἡ ζύμη, ἡ *πυτιὰ* τοῦ *γιαουρτιοῦ* ἔνθ' ἀν.: *Τ'ν πυτιὰ τ'ν ἔχου 'ς τοὺ διαουρτουλόγου* Περίστ. **2)** Ὁ πλανόδιος πωλητὴς γιαούρτης Ἀθῆν. (παλαιότ.): *Γιαουρτολόγος ἐδῶ!*

γιαουρτομαγιὰ ἡ, ἐνιαχ. *διαουρτουμαϊὰ* Εὔβ. (Ἄκρ.) *διουρτουμαϊὰ* Εὔβ. (Στρόπον.).
Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι*, παρὰ τὸ ὀπ. καὶ τύπ. *δ ι α ο ύ ρ τ η* καὶ *δ ι ο ύ ρ τ η*, καὶ *μ α γ ι ά*.
Μικρὰ ποσότης ἑτοίμου *γιαουρτιοῦ* χρησιμοποιουμένη ὡς ζύμη διὰ τὴν παρασκευὴν νέου γιαουρτιοῦ ἔνθ' ἀν. Συνών. *γ ι α ο υ ρ τ ή σ ι α π υ τ ι ά*, *γ ι α ο υ ρ τ ο π υ τ ι ά*, *γ ι α ο υ ρ τ ό σ π ο ρ ο ς*.

γιαουρτομυζήθρα ἡ, ἐνιαχ. *γιαουρτομυτζήθρα* Πελοπν. (Γαργαλ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι* καὶ *μ υ ζ ή θ ρ α*.
Μυζήθρα ἡ ὁποία παρασκευάζεται ἀπὸ γάλα ὀλίγον ὑπόξινον.

γιαουρτοπαδέλα ἡ, Πελοπν. (Γαργαλ.) κ.ἄ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι* καὶ *π α δ έ λ α*.
Πήλινον ἀβαθὲς σκεῦος εἰς τὸ ὁποῖον μεταγγίζεται τὸ *γιαούρτι* μετὰ τὴν παρασκευήν του: *Μάζωξα τσὶ γιαουρτοπαδέλες καὶ τ'ς ἔπλυνα γιὰ νὰ βάλω τὴ γιαούρτη πού θὰ πήξω τώρα τὴν Τυρινὴ βδομάδα.*

γιαουρτόπιττα ἡ, σύνηθ. *γιαουρτόπ'ττα* βόρ. ἰδιώμ. *διαουρτόπ'ττα* Ἰθάκ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι*, παρὰ τὸ ὀπ. καὶ τύπ. *δ ι α ο ύ ρ τ ι*, καὶ *π ί τ τ α*.
Εἶδος πίττας, τῆς ὁποίας κύριον ὑλικὸν εἶναι τὸ *γιαούρτι* ἔνθ' ἀν.: *Ἔλα νὰ φᾶς γιαουρτόπιττα. Θὰ φτειάξω γιαουρτόπιττα* σύνηθ..

γιαουρτοποῦλος ὁ, ἀμάρτ. *γιαουρτουποῦλους* Ἤπ. (Ἰωάνν.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι* καὶ τοῦ ρ. *π ο υ λ ῶ*.
Γ ι α ο υ ρ τ ᾶ ς **1**, τὸ ὀπ. βλ.

γιαουρτοπυτιὰ ἡ, ἐνιαχ. *γιαουρτουπ'τιὰ* Ἤπ. (Κουκούλ.) Θεσσ. (Δομοκ.) Στερελλ. (Φθιῶτ. Φωκ.) *γιαργουτοπυτιὰ* Πελοπν. (Δίβρ. Μεσσην. Τριφυλ.) *διαουρτοπυτιὰ* Στερελλ. (Δεσφ.) *διαουρτουπ'τιὰ* Ἤπ. (Κουκούλ.) Θεσσ. (Δομοκ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι*, παρὰ τὸ ὀπ. καὶ οἱ τύπ. *δ ι α ο ύ ρ τ'* καὶ *γ ι α ρ γ ο ύ τ η*, καὶ *π υ τ ι ά*.
Ἡ ζύμη ἡ χρησιμοποιουμένη πρὸς παρασκευὴν τοῦ *γιαουρτιοῦ*, ἡ ὁποία εἶναι εἴτε μικρὰ ποσότης ἑτοίμου *γιαουρτιοῦ* εἴτε χημικὸν παρασκεύασμα ἔνθ' ἀν.: *Κενώνουν τὸ γάλα 'ς τὰ βεδούρια, βάνουν καὶ γιαουρτοπυτιὰ καὶ τὸ πήζουν γιαούρτη* Δ. Λουκόπ., Ποιμεν. Ρούμελ., 131 *Θὰ σοῦ στείλω 'κεῖν'το τὸ νιάκαρο νὰ doῦ δώσῃς 'ς τὸ ποτήρι λίγια γιαργουτοπυτιὰ νὰ πήξω λίγο γάλα* (*νιάκαρο*= πολὺ μικρὸ παιδὶ) Πελοπν. (Τριφυλ.) *Βάστα κὶ λίγου διαουρτουπ'τιὰ* Ἤπ. (Κουκούλ.) *Ἔχεις λίγια γιαργουτοπυτιὰ νὰ πήξουμε γιαργούτη*; Πελοπν. (Δίβρ.) Συνών. *γ ι α ο υ ρ τ ά ρ ι*, *γ ι α ο υ ρ τ ο μ α γ ι ά*, *γ ι α ο υ ρ τ ό σ π ο ρ ο ς*, *μ α γ ι ά*, *π υ τ ι ά*.

γιαουρτοσακκούλα ἡ, ἐνιαχ., *διαγουρτουσακκούλα* Ἴμβρ. *διαουρτουσακκούλα* Εὔβ. (Ἄκρ.) Στερελλ. (Δεσφ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι* καὶ *σ α κ κ ο ύ λ α*.
Μικρὸς σάκκος ἀπὸ ὕφασμα διὰ τὴν στράγγισιν τοῦ *γιαουρτιοῦ*.

γιαουρτοσαλάτα ἡ, Ἀθῆν. κ.ἀ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι* καὶ *σ α λ ά τ α*.
Εἶδος σαλάτας, τῆς ὁποίας τὸ κύριον συστατικὸν εἶναι τὸ *γιαούρτι*.

γιαουρτόσπορος ὁ, ἐνιαχ. *γιαουρτόσπουρους* Ἤπ. (Κουκούλ.) *διαουρτόσπορος* Στερελλ. (Λεπεν.) *διαουρτόσπουρους* Ἤπ. (Κουκούλ.) Στερελλ. (Ἀχυρ. Σπάρτ.) *γιαουρτόσπορο* τό, Ἤπ. (Παραμυθ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι* καὶ *σ π ό ρ ο ς*.
Γ ι α ο υ ρ τ ο π υ τ ι ά, τὸ ὀπ. βλ., ἔνθ' ἀν.: *Νὰ φέρ'ς νιὰ ψίχα διαουρτόσπουρου νὰ πήξουμε διαούρτ'* (*νιὰ ψίχα* = λίγη ποσότητα) Στερελλ. (Ἀχυρ.) *Μὴν ἔχ'ς λίγου γιαουρτόσπουρου νὰ μ' δώκ'ς* Ἤπ. (Κουκούλ.) Συνών. βλ. εἰς λ. *γ ι α ο υ ρ τ ο π υ τ ι ά*.

γιαουρτοτραχανᾶς ὁ, ἐνιαχ. *γιαουρτουτραχανᾶς* Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ἀ.) Μακεδ. (Γήλοφ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. κ.ἀ.).
Ἐκ τῶν οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι* καὶ *τ ρ α χ α ν ᾶ ς*.
Εἶδος «ξινοῦ» τραχανᾶ, διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ὁποίου χρησιμοποιεῖται καὶ ὀλίγον *γιαούρτι* ἔνθ. ἀν. : *Τὴ μαννιά μ' τὴν ἄρισ' πουλὺ ἡ γιαουρτουτραχανᾶς* (*μαννιά* = γιαγιά) Γήλοφ.

γιαουρτούλα ἡ, ἐνιαχ. *διαγουρτούλα* Ἤπ. (Ἑλληνικ.) *διαουρτούλα* Εὔβ. (Ἄκρ. κ.ἀ.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *γ ι α ο ύ ρ τ ι* καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. *-ο ύ λ α*.
Ὀλίγη ποσότης *γιαουρτιοῦ* ἢ καὶ ἁπλῶς τὸ *γιαούρτι* κατ' ἔννοιαν θωπευτικὴν ἔνθ' ἀν.: *Λίη διαουρτούλα χρειάζιτι ὕστιρα 'π' τοὺ φαΐ* Εὔβ. (Ἄκρ.) *Ἔφαγα διαγουρτούλα κὶ μὶ δρουσίσ'κι ἡ ψ'χὴ* Ἤπ. (Ἑλληνικ.) Συνών. *γ ι α ο υ ρ τ ά κ ι*.

γιαουρτσήδικο τό, ἐνιαχ. *γιαουρτζήδικο* Θρᾴκ. (Καλλικράτ.) *γιγουρτσήδικο* Κρήτ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ